

Сидить москаль коло лави,
Порох насипає.
Аж підходить стара баба.
«А що то?» — питає.
«А что ж? Икра салдацкая,
Став москаль брехати. —
Вить с энтаво у нас, бабка,
Выходят салдаты!..»
«Почекай же, бісів сину, —
Стара собі каже, —
В мене живо ікра ваша
У печі поляже!»
І йно лихе москалину
З хати одвинуло,
Баба порох та до печі —
Печі як не було!..
«Чи ж не диво з москалями, —
Баба промовляє,—
І в ікрі ще москалина,
А що виробляє?!»